

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010042
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010042.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému I. L. za zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 s poukazom na ust. § 138 písm. d/, písm. g/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 2.8.2021, č.k. 1T/5/2021 - 357, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.3.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 2.8.2021, č. k. 1T/5/2021 - 357 rozhodol tak, že obžalovaný I. L., nar. XX.XX.XXXX v U., bytom U. č. XXX, t.č. vo väzbe ÚVV Leopoldov od 18.07. 2020 sa podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta za zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 s poukazom na ust. § 138 písm. d/, písm. g/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca máj 2020 do 18. júla 2020 pohlal a následne aj ponúkal na vykonanie prostitúcie svoju manželku - poškodenú Y. L., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXX a to tým spôsobom, že sa k poškodenej správal násilnícky, vyhrážal sa jej, že ju zbije, odhlási z trvalého bydliska, pričom poškodená v tom čase nemala kam ísť, nemala žiadne zázemie, vytrhal jej vlasy, nútil ju vykonávať prostitúciu, pričom poškodená vzhľadom k násilníckej a žiarlivej povahe svojho manžela, mala pred ním strach, následne poškodená musela v nezistený deň mesiaca júl 2020 ísť za manželovým bratom a to M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. č. XXX, ktorého u neho doma opakovane, viac krát sexuálne uspokojila tak, že mu vysala pohlavný úd, pričom za poskytnutie takejto sexuálnej služby M. L. dal poškodenej cigarety a fľašku vodky, ktorú následne odovzdala manželovi, následne obvinený poškodenú poslal do krčmy v presne nezistený deň mesiaca júl 2020 zarobiť peniaze, pričom poškodená v pohostinstve Szili bufet v obci Neded oslovila doposiaľ neznámeho muža, ktorého následne sexuálne uspokojila za odplatu vo výške 20,- € a po vykonaní orálneho styku poškodená odovzdala finančnú hotovosť obvinenému, pričom poškodenú dňa 18. júla 2020 fyzicky napadol a to tým spôsobom, že ju dva krát udrel otvorenou dlaňou po tvári a jeden krát ju udrel päšťou do tváre, čím svojím konaním spôsobil poškodenej Y. L. povrchové poranenie mihalnic a periokulárnej oblasti v podobe odreniny, bez doby práceneschopnosti, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil v podaní zo dňa 29.9.2021, v ktorom uviedol (skrátene):

2.1. Mám za to, že súd dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nesprávne vyhodnotil a v tejto súvislosti aj rozhodol. Skutkový stav v danej trestnej veci považujem za dostatočne preukázaný a usvedčujúci obžalovaného I. L. zo spáchania zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d), písm. g) Trestného zákona a s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

2.2. Je potrebné poukázať, že svedkyňa poškodená v úvode monológovej časti výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 21.04.2021 uviedla a potvrdila, že sa jej obvinený vypytoval, či nepôjde za iným mužom za účelom sexu a potom, čo poškodená odmietla, ju presviedčal, že takýmto konaním ho presvedčí, že ho ľúbi a keď keďže nechcela ísť, zbil ju a vyhadzoval z domu. Táto časť výpovede korešponduje s výpoveďou poškodenej z prípravného konania. Výpoveď poškodenej v častiach, v ktorých následne popiera páchanie trestnej činnosti obžalovaným považujem za účelovú v snahe napomôcť mu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti jednak z dôvodu citovej väzby ako i z dôvodu ekonomickej závislosti na obžalovanom poukazujúc pri tom i na vyhotovený znalecký posudok znalca z odboru psychológie ako i výpoveď znalca v tom smere, že poškodená má sklon intenzívne sa viazať na určitú osobu s ktorou sa dostáva do závislej role a ťažko sa vzdáva takého vzťahu. Táto snaha poškodenej je zrejmá aj z jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní v znení, že obžalovanému odpustila a chce, aby išiel domov. Svedkyňa poškodená presvedčivo nevysvetlila, prečo zmenila výpoveď a prečo by skutok popisovala nepravdivo pri výsluchu v prípravnom konaní. Svedkyňa poškodená bola v prípravnom konaní vypočutá dvakrát, po riadnom poučení okrem iného aj na následky krivého obvinenia a krivej výpovede, pričom podrobne a zhodne opísala jednotlivé fragmenty konania obžalovaného zakladajúce znaky skutkovej podstaty zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d), písm. g) Trestného zákona a s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, výpovede si neodporujú. Argument poškodenej, že pred výsluchom realizovaným v prípravnom konaní (v poradí druhá výpoveď) vypila pol litra vodky, nie je spôsobilý sponchybníť ňou učinenu výpoveď, keďže nejavila žiadne známky požitia alkoholu, tak ako to jednoznačne vyplýva z kamerového záznamu, jej výpoveď je súvislá a súladná s jej predchádzajúcou výpoveďou, kedy bola i podrobená dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Skutočnosti uvádzané poškodenou potvrdil i svedok M. L. pri výpovedi po vznesení obvinenia, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní. Na túto výpoveď je potrebné prihliadať rovnako ako u poškodenej, nakoľko zmena výpovede svedka nepochybne súvisí so zmenenou výpoveďou svedkyne poškodenej berúc do úvahy, že sa jedná o rodinných príslušníkov.

2.3. Čo sa týka znaleckého posudku znalca z odboru psychológie PhDr. Róberta Máthého, je potrebné zdôrazniť, že znalec dospel k záveru, že výpoveď poškodenej má len čiastočne zastúpené znaky vierohodných výpovedí, avšak tieto sa vzťahujú na možné prejavy agresivity jej manžela voči nej (objektívizované znaky fyzického násillia) a na fakt, že poskytovala isté sexuálne služby rôznym osobám za úplatu a možno pripustiť, že mohla konať na základe jeho návodov a že získané materiálne statky konzumovala spolu s ním.

2.4. V nadväznosti na uvedené mám za to, že vykonaným dokazovaním v priebehu trestného konania bolo preukázané, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný a obžalovaný tak svojim protiprávnym konaním, tým že vynucoval poskytovanie sexuálnych služieb poškodenou iným osobám za odplatu a zároveň koristil z prostitúcie, naplnil zákonné znaky zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d), písm. g) Trestného zákona a s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

2.5. Preto na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. ci) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/5/2021 zo dňa 02.08.2021 a súčasne, aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

3. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval prokurátor na svojom odvolaní. Obžalovaný uviedol, že s oslobodzujúcim rozsudok je pokojný.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o oslobodení spod obžaloby, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

6. Prvostupňový súd rozhodol napadnutým rozsudkom o obžalobe, ktorá bola podaná pre skutok, ktorý prokurátor kvalifikoval ako zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 2 s poukazom na ust. § 138 písm. d/, písm. g/, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v odseku 1 tohto uznesenia.

7. Prvostupňový súd uzavrel, že na základe výsledkov dokazovania nemôže urobiť jednoznačný a bezpochybný záver, že sa stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe, a pre ktorý je v celom kontexte trestne stíhaný obžalovaný. V rámci hodnotiaceho procesu produkovaných dôkazov súd poukazuje na výpoveď samotnej poškodenej Y. L., ktorá na hlavnom pojednávaní neopísala žiadnu relevantnú skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť jednoznačný záver, že obžalovaný I. L. ju mal pohnúť a ponúknuť na vykonávanie prostitúcie. Súd taktiež nemal za preukázané, že obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti mal dopustiť závažnejším spôsobom t.j. násilím, využitím tiesne, na chránenej osobe - blízkej osobe, v danom prípade na svojej manželke Y. L..

8. Súd poukázal na výpoveď znalca PhDr. Róberta Mátheho, PhD., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, ktorý dospel k záveru, že poškodená mohla poskytovať sexuálne služby za odmenu aj z vlastného rozhodnutia. Výpoveď poškodenej zo dňa 19.7.2020 je len čiastočne vierohodná najmä v tej časti, že mohla utrpieť určité prejavy agresie zo strany obžalovaného a súčasne, že poskytovala rôzne sexuálne služby rôznym osobám za úplatok. Za menej pravdepodobné považuje, to, že tieto služby poskytovala zo psychologického hľadiska tým, že bola prinútená manželom. Nevyklučuje to, že obžalovaný jej mohol dávať určité návody s tým, že alkohol, ktorý získala za tieto služby mohla konzumovať spoločne s ním. Poškodená má sklon v jednotlivých výpovediach preladovať reálne dianie podľa svojej aktuálnej potreby. Svoje rozhodnutie oprel aj o výpoveď svedka M. L., brata obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní nepotvrdil to, že obžalovaný mal nútiť, resp. posilať svoju manželku Y. L. k nemu domov za účelom prostitúcie. Naopak poškodená prišla k nemu dobrovoľne, bez nátlaku. Povedala mu, že mu spraví sex, načo mu poskytla orálny sex. Bolo to iba raz v miestnosti kuchyni, u neho doma. Za tento sex je dal fľašu pálenky. Súd ďalej bral do úvahy aj listinný dôkaz - zápis o dychovej skúške poškodenej a obžalovaného, zo dňa 18.07.2020, z ktorých vyplýva že obžalovanému po obmedzení osobnej slobody bola nameraná hodnota 0,81 mg/L a poškodenej o 19:30 h 0,95 mg/L alkoholu v dychu, pričom trestné oznámenie podávala o 19:00 h. Nebola tak zistená ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, súd s poukazom na zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného), obžalovaného I. L. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby.

9. Prokurátor vo svojom odvolaní podáva odlišné hodnotenie vykonaných dôkazov, ktoré, podľa jeho názoru, dokazujú, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu.

10. Odvolací súd sa pri prieskume napadnutého rozsudku, zamerával na skúmanie toho, či prvostupňový súd pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj vo ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému dospel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok plne v súlade so zákonnými požiadavkami, uvedenými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku a podrobne a zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané a akými úvahami sa správal pri ich hodnotení.

11. Odvolací súd nepovažuje za potrebné v tomto svojom rozhodnutí opakovať obsah dôkazov vykonaných vo vzťahu k napadnutému výroku, keďže tak v dostatočnom rozsahu urobil prvostupňový súd. Rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu, preto nie je potrebné na tomto mieste opakovať odôvodnenie, ktoré prvostupňový súd uviedol v napadnutom rozsudku vecne správne,

zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu. Odvolací súd sa plne stotožňuje s tým, ako prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy a závery prvostupňového súdu považuje za správne. Prvostupňový súd sa riadil všetkými zásadami hodnotenia dôkazov tak, ako sú vymenované v odseku 10 tohto uznesenia.

12. Úvahu prvostupňového súdu o tom, že vykonané dôkazy neposkytli dostatok skutočností, ktoré by v potrebnej miere svedčili o vine obžalovaného, nemožno vyhodnotiť ako nesprávnu. Prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu, tieto dôkazy nepostačujú na to, aby bol obžalovaný uznaný za vinného.

13. Výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, ktoré je potrebné brať do úvahy pri hodnotení dôkazov, jednoznačne nepreukazujú to, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní v podstatných skutočnostiach sa líšia, pričom zároveň hodnovernosť jej výpovede bola podstatným spôsobom znížená na základe výsledkov znaleckého dokazovania z odvetvia psychológie. Z pohľadu významnú, je svedecká výpoveď poškodenej rozhodujúcim dôkazom, pretože ide o dôkaz priamy a iné, rovnako významné dôkazy, ktoré by mali preukazovať spáchanie skutku, produkované neboli. V takomto prípade ustálená súdna prax vyžaduje, aby ostatné nepriame dôkazy boli tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Toš 4/2009 zo dňa 26.2.2010). Výpovede poškodenej teda nemožno považovať za presvedčivý a hodnoverný dôkaz, ktorý má preukazovať spáchanie trestného činu.

14. Ani výpoveď svedka M. L., nemožno vyhodnotiť ako úplne hodnovernú a to rovnako z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní zmenil obsah svojej výpovede oproti tomu ako vypovedal v prípravnom konaní. Uvedený svedok navyše vo svojej výpovedi v prípravnom konaní neuviedol skutočností, ktoré by mali priamo preukazovať, že obžalovaný mal poškodenú pohnúť alebo ponúknuť na vykonávanie prostitúcie, ako sa mu to v obžalobe kladie za vinu.

15. Prvostupňový súd vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol prokurátor a po ich vyčerpaní zostalo pochybné, či sa obžalovaný dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. V takomto prípade postupoval prvostupňový súd správne, keď uplatnil zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku.

16. Na základe vyššie uvedených zistení a záverov, odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného v celom rozsahu ako nedôvodné a zamietol ho podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.